

Filosofování - náležitosti

Filosofovat se zásadně dá o čemkoli, tedy o všem jednotlivém i o všem vůbec („vcelku“ – aniž bychom předjímalí, že to „všechno“ je nějakého druhu „celek“). Konkrétně to znamená, že není žádné oblasti, žádné tématiky, žádného okruhu problémů atd., která by se filosofickému přístupu z jakýchkoli důvodů vymykala, takže by k ní nebylo vůbec žádného možného filosofického přístupu (jednotlivým druhům či typům filosofických přístupů se ovšem ta či ona tématiky nebo problematika může jednat jevit jako nepřístupná (eventuelně jako „nicotná“ a teda žádného seriózního přístupu si nazaslujující), a už dokonce nelze připustit, že by nějaká tématika mohla být filosofování zapovězena. Když se ukáže, že určitému přístupu a postupu filosofického typu je nějaké oblast, tématika nebo problematika nepřístupná, je třeba vynaložit veškeré nezbytné prostředky a úsilí k revizi vlastního filosofování, tak aby se vylepšením a dopracování užívaných přístupů a postupů taková nová oblast prostě zpřístupnila. Tím je však pozornost nově zaměřena na povahu filosofického přístupu a postupu samotnou.

(Písek, 060219-1.)